БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 16 -01- 2023
Организациона јединица | Класификациона ознака | Редни број | Број предмета
U 5027314 23 1 3/20

Broj:S1 3 U 036894 20 U
Sarajevo, 10.01.2023.godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja EUROMODUS d.o.o. Laktaši, ulica Svetosavska 221, predstavnik grupe ponuđača, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1818-8/20 od 20.08.2020.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi filijala Banjaluka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.01.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem broj kao u uvodu ove presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljenu na Odluku broj: 1077-17/20 od 10.07.2020. godine, Ugovornog organa JP ZA KOMUNALNU HIDROTEHNIKU VODOVOD" a.d. Trebinje (u daljem tekstu Ugovorni organ) u otvorenom postupku javne nabavke roba, Specijalno vozilo za pražnjene septičkih jama.
Odbijen je i zahtjev za nadoknadu troškova žalbenog postupka.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi navodi da je predmetnom tenderskom dokumentacijom i to u pogledu tačke 13.3 iste (pravilno tačka 13.3.2d) tenderske dokumentacije), tuženi odbacio kao neprihvatljivu ponudu tužitelja, iz razloga jer nije dokazano da ima jednog zaposlenog u radnom odnosu, već da je dostavljen ugovor o povremenim i privremenim poslovima, pa da Ugovorni organ navodi da takvi poslovi mogu trajati samo 90 dana i da dostavljeni ugovor ne ispunjava uslov. Po ocjeni tužitelja Ugovorni organ tumači odredbe ugovora na svoj način, tj. da tužitelj mora dokazati da ima

na raspolaganju lice sa datim kvalifikacijama i to lice ne mora biti u radnom odnosu. Međutim i Ugovor o privremenim i povremenim polovima je određeno da se zaključuje na neodređeno vrijeme i da je takav ugovor dostavljen u ponudi tužitelja, što znači da je isti ispunio traženi uslov. Dalje ukazuje da u pogledu uslova propisanog tenderskom dokumentacijom da Proizvođač nadogradnje treba da ima u radnom odnosu zaposleno lice sa certifikatom ENIS09712 ili odgovarajući nacionalnim standardom, je svakako nezakonito tražen kao uslov jer se u ovom slučaju nabavke radi o nabavci roba a ne usluga, a ugovorni organ traži da lica moraju biti zaposlena i u radnom odnosu kod proizvođača nadogradnje. Ugovorni organ može da traži samo dokaze koji su srazmjerni navedenoj nabavci, i očigledno je da traženje svih ovih standarda bespotrebno imajući u vidu da se traži garancija na vozilo i nadogradnju za navedeni period. Isto tako ističe da nije jasno zašto je tuženi prihvatio da Ugovorni organ može tražiti standard ISO 14001, OHSAS 18001 koji se odnose na zaštitu okoline proizvođača koji je van granica BiH, koji je bitan za proizvođača i njegovu zemlju, pa da ne vidi kako to Ugovorni organ štiti i zaštićuje okolinu za proizvođača sa robom koja je u BiH, a zaštita okoline u nekoj drugoj zemlji. U pogledu kriterijuma roka ponude, tužitelju navodi da tuženi nije pažljivo razmotrio navode tužitelja, jer da jeste, zaključio bi da se isti žali ne na način bodovanja, već na prihvatanje neprirodno niske ponude, a tiče se roka isporuke, pa da je rok isporuke 15 dana naveden u ponudi izabranog ponuđača neprimjeren i neozbiljan, i nerealan rok. Također se ukazuje da navodi u vezi servisa su apsolutno netačni, već je u praksi onako kako je tužitelj naveo. Tako da je ponuđač „MIPEX AUTO RS" d.o.o. Banja Luka i RESOR d.o.o. Gandžin Han (u daljem tekstu izabrani ponuđač) u obrascu za dostavu ponude dostavljaju paušalno podatak da je AUTOANIMO d.o.o. Mostar, kao ovlašteni servis prihvatio da otvori garanciju na vozilo. Servis u BiH nije dužan da otvori garanciju za novo vozilo ukoliko vozilo nije kupljeno u BiH preko generalnog uvoznika ili dilera u BiH. Ukoliko vozilo bude kupljeno u nekoj drugoj zemlji od dilera u toj zemlji, tužitelj navodi da će obavjestiti nadležne organe u IVECO o prodaji vozila dilera iz jedne države u drugu državu, i nastati će problem oko otvaranja garancija. Na kraju ukazuje da u tenderskoj dokumentaciji tražen je dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti, i ugovorni organ je tražio uslov da je ponuđač proizvođač ili generalni zastupnik ili ovlašteni distributer ponuđenog Specijalnog vozila za pražnjenje septičkih jama, a kao dokaz tome ponuđač treba da dostavi Potvrdu izdatu u originalu (ili ovjerena fotokopija) od strane proizvođača ili ovlaštenog predstavnika proizvođača vozila ili ovlaštenog distributera specijalnog vozila za pražnjene septičkih jama izdata/prevedena na jedan od jezika BiH i overena od strane ovlaštenog prevodioca. Ovakav uslov po ocjeni tužitelja nije u skladu sa Mišljenjem Agencije za javne nabavke broj:03-02-1-747-2/19 od 20.03.2019. godine, te da isti ograničava se ponuđače koji nemaju potvrdu ili traženo ovlaštenje. S tim u vezi ukazuje se da ponuda izabranog ponuđača nije valjana jer je opštepoznata činjenica da isti nisu proizvođači, niti su ovlašteni zastupnici IVECO vozila, niti su to dokazali u

svojoj ponudi, odnosno da Resor d.o.o. kao član izabranog ponuđača jeste proizvođač nadogradnje za predmetno vozilo, ali nije proizvođač vozila IVECO. Stoga tužitelj predlaže da Sud donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje uz naknadu troškova postupka, takse na tužbu.

U odgovoru na tužbu tuženi i Ugovorni organ, su predložili, da se tužba odbije kao neosnovana, dok je zainteresovano lice, izabrani ponuđač nije dostavio odgovor na tužbu.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10 u daljem tekstu ZUS-a), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženju osporenog rješenja proizilazila da je Ugovorni organ dana 20.05.2020.godine, na portalu Javnih nabavki objavio Obavještenje o nabavci br. 289-1-1-7-3-7/20, pa da je nakon provedeno postupka, donio Odluku broj 1077-17/20 od 10.7.2020 godine, o djelomično usvojenoj žalbi tužitelja kao predstavnik grupe ponuđača i ATRIKOD d.o.o. Kruševac, član grupe, po žalbi na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za nabavku specijalnog vozila za pražnjenje septičkih jama broj: 1077- 12/20 od 25.6.2020 godine, a u vezi nabavke roba: Specijalno vozilo za pražnjenje septičkih jama. Tuženi a vezano za prvi žalbeni navod, koji se odnosi na uslov propisan tačkom 13.3.2 tenderske dokumentacije, navodio da je utvrdio da je isti neosnovan. Uvidom u tendersku dokumentaciju, utvrđeno je da je tačkom 13.3.2. - Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača pod d) Ugovorni organ zahtijevao da proizvođač nadogradnje treba da ima u radnom odnosu zaposleno lice sa certifikatom EH ISO 9712. Ugovorni organ po tužitelju, opravdano ističe da je paušalan navodi žalioca da je tenderskom dokumentacijom pomenuti uslov nezakonito tražen, te da se isti prigovor u potpunosti odnosi na tendersku dokumentaciju, a da je tužitelj propustio da nakon preuzimanja iste dokumentacije, postavi pitanje na portalu javnih nabavki i eventualno da traži izmjenu postavljenih uslova ili uloži žalbu na tendersku dokumentaciju. Stoga tuženi se poziva na odredbu člana 101. stav (1) tačka b) Zakona o javnim nabavkama("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 39/2014 i 59/2022 u daljem tekstu ZJN) kojom je propisano „Žalba se može izjaviti najkasnije 10 dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije", pa nalazi da je u tom dijelu žalba neosnovana. Dalje tuženi navodi da je utvrdio, da je Ugovorni organ tendersku dokumentaciju izradio u potpunosti u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, te je u skladu sa članom 64. stav (1) propisao da dodjeljuje ugovor na osnovu jednog od kriterijuma: a) ekonomski najpovoljnija ponuda i b) najniža cijena. Obzirom da Ugovorni organ tačkom 21 - Kriterij za dodjelu ugovora jasno naveo da je bodovanje ponude na način da cijena nosi 80 bodova, dok rok isporuke nosi 20

bodova. Prema tome, propisani kriterij je svim potencijalnim ponuđačima koji su preuzeli tendersku dokumentaciju bio poznat, a ukoliko su smatrali da je isti nezakonit ili da narušava opšte principe iz Zakona, imali su mogućnost izjaviti žalbu na tendersku dokumentaciju, a s obzirom da nisu smatra se da su ih prihvatili. U pogledu žalbeni navoda koji se odnose na ovlašteni servis tuženi ističe da, Ugovorni organ opravdano ukazuje da je ovlašteni IVECO prodavač u bilo kojoj zemlji otvara garanciju za vozilo sistemski i istu prenosi na kupca vozila, a ovlašteni servisi u Bosni i Hercegovini su dužni da vrše servisiranje vozila dok god je isto u garanciji. Svaki ovlašteni serviser koji odbije da servisira vozilo u garanciji može da snosi posljedice od strane samog proizvođača šasije. Na kraju ističe i da je neosnovan i žalbeni navod u kome se tužitelj poziva na pogrešnu primjenu Zakona o javnim nabavkama u kreiranju same tenderske dokumentacije. Ukazuje se da se ovaj žalbeni navod odnosi na Tendersku dokumentaciju, te je tužitelj imao mogućnost da u roku određenom Zakonom, postavi pitanje na portalu javnih nabavki ili da se žali na tendersku dokumentaciju. Iz naprijed navedenih razloga tuženi i donosi odluku kao u dispozitivu osporenog rješenja.

Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluke nije dovedena u pitanje prigovorima iz tužbe.

Najprije u vezi sa tužbeni navodima koji se odnose na tačku 13. 3.2. d) tenderske dokumentacije, Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, propisano je da proizvođač nadogradnje treba da ima u radnom odnosu zaposleno lice sa certifikatom ENISO9712 ili odgovarajućim nacionalnim standardom. Nije sporno niti po činjeničnim navodima tužbe, da je tužitelj u svojo ponudi strana 87, dostavio Ugovor o privremenim i povremenim poslovima zaključen dana 13.01.2020. godine između „Atrikod d.o.o. Kruševac (član grupe ponuđača) kao naručioca i Milorada Kočića kao izvršioca posla. Očigledno da dostavljanjem istog ugovora tužitelj nije ispunio traženi uslov iz tenderske dokumentacije tj. da nije dostavio zaključen ugovor o radu. Također tužbeni navodi kojima se osporava uopšte propisivanje istog uslova, kako to zakonito nalazi tuženi, nisu osnovani. Naime članom 101. stav (1) tačka a) ZJN propisano je da ‚Žalba se izjavljuje u roku od deset dana od dana objavljivanja obavještenja u odnosu na podatke iz obavještenja o nabavci, odnosno u roku od deset dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije na sadržaj tenderske dokumentacije. Također istim članom stavom 7. propisano je da Žalilac koji je propustio da izjavi žalbu prema odredbama stava od (1) do (5) ovog člana, gubi pravo da traži ispitivanje zakonitosti po istom osnovu, u kasnijoj fazi postupka. Tužbeni navodi da naprijed navedeni uslov nije srazmjeran predmetu nabavke, odnosno da je bespotreban, jer je tenderskom dokumentacijom tražena i garancija za vozilo i nadogradnju, nisu osnovani zbog naprijed navedenih razloga tj. člana 101. stav (1) i (7) ZJN. Isto tako po ocjeni ovoga Vijeća takvi uslovi nisu ne srazmjerni u pogledu predmeta javne nabavke u smislu člana 44. ZJN, zato što je tražena i garancija za predmetno vozilo. Naime pravo je

Ugovornog organa da tenderskom dokumentacijom propiše minimum uslova, koje trebaju da ispunjavaju ponuđači. Stoga kako je predmet ove javne nabavke nabavka robe, novog specijalnog vozila za pražnjenje septičkih jama tačka 6. tenderske dokumentacije, to navođenje istog uslova, odnosno da kupac vozila Ugovorni organ vodi računa i o servisiranju istog vozila tj. da li će takvu uslugu će moći ispunjavati izabrani ponuđač ili ne, srazmjerno je predmetu nabavke. Sve naprijed navedeno odnosi se i uslove tenderske dokumentacije kojima se tražio standardi ISO 14001, OHSAS 18001 koji se odnose na zaštitu okoline proizvođača, koje je tužitelj mogao osporavati u roku od deset dana računajući od dana preuzimanja tenderske dokumentacije, što je isto očigledno propustio, pa sami tim i izgubio takvo pravo u kasnijoj fazi postupka, donošenja odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, što je u konkretnom slučaj.

U pogledu tužbenih navoda koji se odnose na rok isporuke, gdje tužitelj navodi da tuženi nije pažljivo razmotrio ovaj žalbeni navod jer da jeste zaključio bi da se tužitelj ne žali na način bodovanja, već na prihvatanje neprirodno niske ponude, vijeće nalazi da je i ovaj tužbeni navod neosnovan. Iako u žalbenim navodima tužioca koji se odnose na žalbeni navod dva kako je to isti definisao u žalbi, ne navodi termin, neprirodno niska ponuda, vijeće cijeni da iz sadržaja istog se ukazuje na sumnju da izabrani ponuđač, može da ispuni ponuđeni rok od 15 dana, te da je isti neozbiljan. Međutim Zakonom o javnim nabavkama u članu 66. propisana je procedura u slučaju neprirodno niske cijene ponude, a ne roka isporuke. Iz predmetne tenderske dokumentacije vidljivo je da tačkom 21. Kriterij za dodjelu ugovora je ekonomski najpovoljnija ponuda. Kako je članom 64. stav (2) ZJN propisano da Ugovorni organ je dužan da kriterij ekonomski najpovoljnije ponude razradi u tenderskoj dokumentaciji, na način da definiše i detaljno razradi potkriterijume za ocjenu u skladu sa prirodom i svrhom konkretnog predmeta nabavke, te da je između ostalog kao jedan od potkriterijuma propisan i rok isporuke, to nisu osnovani tužbeni navodi u pogledu roka koji je naveo izabrani ponuđač i ocjene istoga od strane Ugovornog organa. Naime, takav rok isporuke obavezuje izabranog ponuđača.

U vezi sa tužbenim navodima kojim se osporava ponuda izabranog ponuđača u pogledu dostave izjave o servisu, također vijeće nalazi da su bez osnova. Naime kako to i tužitelj navodi, izabrani ponuđač je u obrascu ponude, izjava ponuđača (strana 9 ponude) ispravno naveo, a kako je to traženo tenderskom dokumentacijom, naziv servisa za šasiju vozila i adresu istog (tačka 13.3.2 c) tenderske dokumentacije).Stoga tužbeni navodi da je takav podatak paušalan da pravno lice „Autoanimo" d.o.o. Mostar koji je naveden kao serviser šasije, neće moći pružiti uslugu servisa su pravno nebitni u ovom postupku javne nabavke, obzirom da se izabrani ponuđač dostavio traženu izjavu, a kao je to i propisano tenderskom dokumentacijom. Takvi navodi da izabrani ponuđač ne može ispuniti rok isporuke vozila na koji se obavezao svojom ponudom, bi mogli

biti relevantni u slučaju zaključena ugovor o predmetnoj nabavci i nerealizaciji istoga, zbog tog razloga, a što nije predmet ocjene pravilnosti i zakonitosti osporene odluke od strane ovoga vijeća.

Na kraju u vezi sa tužbenim navodima da je uslov propisan tačkom 13.3.1 tenderske dokumentacije, kojom se traži da je ponuđač proizvođač ili generalni zastupnik ili ovlašteni distributer ponuđenog specijalnog vozila za pražnjenje septičkih jama, po navodima tužbe nije u skladu sa Mišljenjem Agencije za javne nabavke, vijeće još jednom napominje da je tužitelj u smislu člana 101. ZJN, popustio da izjavi žalbu na tendersku dokumentaciju, pa da je izgubio pravo da u ovoj kasnijoj fazi postupka, istu osporava. Također vijeće napominje da je u ponudi tužitelja i to u Izjavi ponuđača (strana 5 i 6 ponude) jasno navedeno da „u skladu sa sadržajem i zahtjevima tenderske dokumentacije br.1077-4/20 ovom izjavom prihvatamo njene odredbe u cijelosti, bez ikakvih rezervi ili ograničenja" te je izjava potpisan od strane tužitelja i ovjera pečatom istoga. Sve to govori u prilog neosnovanosti tužbeni navoda tužitelja kojima se osporava tenderska dokumentacija. Uvidom u ponudu izabranog ponuđača vidljivo je da je na strani 124 te ponude, izabrani ponuđač dostavio Izjavu „pod punom materijalnom i moralnom i svakom drugom odgovornošću, da smo mi proizvođač vozila za pražnjene septičkih jama koje zajedno sa s našim partnerom iz Republike Srpske nudimo u javnoj nabavci iz veze". Izjava je popisana i ovjera pečatom člana grupe ponuđača „Resor" d.o.o. Gađžin Han. Tužitelj samo paušalno bez ikakvih dokaza, a suprotno naprijed navedenoj izjavi, osporava da je izabrani ponuđač i proizvođač predmetnog vozila.

Nalazeći da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o odlučnim činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i ovaj sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, tužba je neosnovana, pa je primjenom odredbe iz člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučeno kao u izreci presude.

S obzirom da je tužba odbijena, to ne postoji ni obaveza naknade troškova ovog upravnog spora, koji su potraživani od strane tužitelja.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Jadranka Brenjo